Ὁ εὐτελισμός τῆς ζωῆς τῶν νέων

τοῦ Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ Δανιήλ

Λ.1.076

Ἡ πολυεπίπεδη καί πολύμορφη κρίση πού ταλανίζει τήν σύγχρονη κοινωνία καί τήν ζωή μας πλήττει ἀνελέητα τούς νέους. Ἡ γενιά τους θά φέρει διά βίου στίς ψυχές τους καί τίς ζωές τους, τά στίγματα τῆς πνευματικῆς πτωχείας τῆς γενιᾶς τῶν μεγαλυτέρων πού προκάλεσε τήν οἰκονομική πτωχεία.

Ἡ γενιά πού διαχειρίσθηκε τήν ζωή καί διαμόρφωσε τίς συνθῆκες πού ἐπικράτησαν στήν κοινωνία εὐθύνεται γιά τόν εὐτελισμό τῆς ζωῆς τῶν νέων ὡς ἑξῆς:

1ον Στέρησε ἀπό τά παιδιά της τήν ἀληθινή ζωή περιοριζόμενη νά ἱκανοποιήσει ἀποκλειστικά καί κατά προτεραιότητα τίς βιοτικές ἀνάγκες τους. Τά ἔστρεψε στόν «*βοσκηματώδη βίο*» κατά τήν ἔκφραση τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας (Μεγάλου Βασιλείου, *Ὁμιλίαι εἰς τήν Ἑξαήμερον* (Ὁμιλία ζ΄) PG 29, 157D).

Στήν προκειμένη περίπτωση ἰσχύει τό σχόλιο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ:

«*Ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι*» (Ματθαίου κγ΄ 23).

Δηλαδή : «*Αὐτά ἔπρεπε νά κάνετε, χωρίς νά παραμελήσετε κι ἐκεῖνα*».

Ἔτσι ὤθησε τά παιδιά της στόν ὑλισμό, στόν μηδενισμό, στόν ἡδονισμό μέ συνέπεια ὅταν ἐξέλιπαν τά ὑλικά ἀγαθά καί οἱ ἡδονές τῶν αἰσθήσεων οἱ νέοι νά βιώσουν τήν στέρηση καί τήν πνευματική πτωχεία, ἐπειδή στερήθηκαν τόν λόγο τῆς ζωῆς. Ὁ Κύριός μας καί Δημιουργός ἐπισημαίνει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὡς διφυής γιά νά ζήσει χρειάζεται τήν ὑλική τροφή γιά νά τραφεῖ καί νά συντηρηθεῖ, ἀλλά καί τόν «*ἄρτο τῆς ζωῆς*» (Ἰωάννου στ΄ 35) γιά νά τραφεῖ ἡ ψυχή του

«*Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ*» (Ματθαίου δ΄ 4)

Δηλαδή : «*Ὁ ἄνθρωπος λέει ἡ Γραφή δέ ζεῖ μέ μόνο τό ψωμί, ἀλλά μέ κάθε λόγο πού βγαίνει ἀπό τό στόμα τοῦ Θεοῦ*».

*****

2ον Περιόρισε τά παιδιά της στήν ματαιότητα, στό ἐφήμερο, στό εὐτελές μέ συνέπεια νά ἀδυνατοῦν νά ὑπερβοῦν τά ὑπαρξιακά τους προβλήματα καί νά ἱκανοποιήσουν τίς ἀναζητήσεις τῆς ζωῆς τους.

Περιόρισε τόν ὁρίζοντα τῆς ὕπαρξής τους καί τούς ἀφήρεσε τήν ἐσχατολογική προοπτική πού ἐλευθερώνει τόν ἄνθρωπο ἀπό τά γήϊνα καί φθαρτά, ἐπεκτείνοντάς τον στόν ἐπέκεινα τοῦ παρόντα κόσμου.

*****

3ον Ἀπαξίωσε κάθε αἰώνια ἀξία καί ἀρετή. Ἀρνήθηκε στήν ψυχή τους τήν ἀθανασία, τήν ἁγιότητα, τήν ἁγνότητα, τήν ἐλευθερία, τήν ἐντιμότητα, τήν αὐτοθυσία καί παρέδωσε τίς ψυχές τῶν νέων κενές καί πτωχές βορά στά πάθη τῆς ἁμαρτίας πού καταρρακώνουν τήν ζωή τους, εὐτελίζουν τά ὄνειρά τους, ἀπαξιώνουν τούς κόπους τους, ἀφανίζουν τίς ἐλπίδες τους, ὁδηγοῦν στό ναυάγιο καί στόν ὄλεθρο.

*****

4ον Τιμώρησε τά παιδιά της νά καταφεύγουν στά ναρκωτικά καί τίς ποικίλες ἐξαρτήσεις γιά νά ἐλευθερωθοῦν τάχα ἀπό τά ποικίλα ἀδιέξοδα καί δέσμά τους καί τήν ὑπαρξιακή αἰχμαλωσία τους. Τά ἀπώθησε στό περιθώριο τῆς κοινωνίας ἀντί νά ἐμπνεύσει σ' αὐτά νά ἀγωνίζονται γιά νά ἀποκτήσουν τόν αὐτοσεβασμό, τήν ἀξιοπρέπεια, τήν ἐντιμότητα, τήν χρηστότητα, τήν εὐγένεια τῆς ψυχῆς τους καί τήν κοινωνική καταξίωσή τους.

*****

5ον Σημάδεψε τά παιδιά της μέ τήν κενότητα τοῦ κόσμου καί τά ἐγκατέλειψε νά μαραζώνουν ἀπό τό ἄγχος, τήν ἀπελπισία, τήν ἀνασφάλεια, τήν ἀστάθεια νά ὁμοιάζουν κατά τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας ὡς «*κάλαμος ὑπό ἀνέμου σαλευόμενος*» (Ματθαίου ιβ΄ 17). Τά παρέδωσε χωρίς θεμέλια, χωρίς στήριγμα, χωρίς ρίζες νά σαλεύονται ἀπό τούς πνέοντες ἀνέμους τῆς ἐκκοσμικεύσεως καί τῶν αὐτοαναιρούμενων καί ὑπ' ἀλλήλων ἀνατρεπόμενων νεωτερικῶν καί μετανεωτερικῶν ἰδεολογιῶν.

*****

Δέν ὑπερβάλλω διόλου στίς διαπιστώσεις μου, ἀλλά γιά τούς τυχόν ἀμφιβάλλοντας θά ἤθελα νά θέσω μερικά ἐρωτήματα πού θά μᾶς βοηθήσουν νά συνειδητοποιήσουμε τίς εὐθύνες μας.

Ἀλήθεια ἐμεῖς δέν εἴμαστε ἐκεῖνοι πού στερήσαμε τά παιδιά μας ἀπό τά πρότυπα ζωῆς πού μᾶς παρέδωσε ἡ ἑλληνορθόδοξη παράδοσή μας;

Ἐμεῖς δέν προβάλλουμε μέσα ἀπό τά τηλεοπτικά σήριαλς τούς τύπους τῶν ἐπιτυχημένων τάχα νέων μέ τό ἐξεζητημένο ντύσιμό τους καί τήν ἐκκεντρική ξενόφερτη μιμητική συμπεριφορά τους.

Ἐμεῖς δέν διδάσκουμε τελικά πώς ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου κρίνεται ὄχι ἀπό τό τί εἶναι, ἀλλά ἀπό τό τί ἔχει καί τό πῶς φαίνεται;

Ἐμεῖς δέν γκρεμίσαμε ἀπό τίς καρδιές τῶν νέων μας τήν πίστη στό Θεό, σέ πνευματικές ἀξίες, ἰδανικά καί ἀρχές;

Ἐμεῖς δέν μυκτηρίσαμε μέ λόγια καί μέ ἔργα τήν θρησκεία, τήν πατρίδα, τήν οἰκογένεια, τό ἦθος, τήν εὐπρέπεια καί τήν ἠθική ;

Ἐμεῖς δέν χαρακτηρίζουμε καί μάλιστα δημόσια ὑποτιμητικά καί χλευαστικά ὅποιο θρησκεύεται «*θεοῦσο*» ἤ ὅποια ἐκκλησιάζεται «*θεοῦσα*».

Ἐμεῖς δέν υἱοθετήσαμε τά δῆθεν πολιτισμένα καί προοδευτικά πρότυπα τῆς δυτικῆς παραδόσεως σέ Εὐρώπη καί Ἀμερική καί δέν δεχθήκαμε κάτω ἀπό τόν ὅρο τῆς προόδου τήν ἄκριτη ἀπόρριψη κάθε γνήσιου ἑλληνικοῦ καί χριστιανικοῦ στοιχείου τῆς παράδοσής μας, λές καί ἦταν αὐτή τόσο ἀπόβλητη, συγκρινόμενη μέ τά πνευματικά μεγέθη τῆς Ἑσπερίας, πού φάνταζαν στά μάτια μας σάν τά λαμπιόνια τοῦ γιορταστικοῦ διάκοσμου τῶν δρόμων;

Ἐμεῖς δέν ἀνταλλάξαμε καί μάλιστα ἀντί «*πινακίου φακῆς*» τά πνευματικά μας πρωτοτόκια μεταλλάξαντες τά γηγενῆ τῆς παράδοσής μας μέ τήν εἰσαγόμενη κουλτούρα τῆς βίας, τοῦ ἀμοραλισμοῦ, τοῦ παρασιτισμοῦ καί τοῦ ἀβασάνιστου καί δουλικοῦ μιμητισμοῦ;

Ἐμεῖς δέν διδάξαμε τά παιδιά μας νά ἐπιζητοῦν κέρδη χωρίς μόχθο, νίκη χωρίς ἀγῶνα, πλοῦτο χωρίς δουλειά, ἀπόλαυση χωρίς θυσία; Ἄς μή συνεχίσω. Ὁ Πλούταρχος εἶχε πεῖ: «*Ὅπου γὰρ γέροντές εἰσιν ἀναίσχυντοι, ἐνταῦθ' ἀνάγκη καὶ νέους ἀναιδεστάτους εἶναι*» (Περί παίδων ἀγωγῆς, 14Β)

Δηλαδή : «*Ὅπου οἱ γέροντες εἶναι ξεδιάντροποι, ἐκεῖ δέν γίνεται νά μήν εἶναι ἀναιδέστατα τά παιδιά*».

Αὐτό δέ, συμβαίνει σήμερα στήν κοινωνία μας.

Ἄν οἱ νέοι μας θέλουν νά πλουτίσουν πνευματικά καί ὑπαρξιακά ἄς πλησιάσουν τόν Χριστό γιά νά τούς χαρίσει τά αἰώνια καί ἀνεκτίμητα

μαργαριτάρια τῆς βασιλείας Του. Ὅλοι ἐμεῖς ἔχουμε καθῆκον νά τούς δείξουμε τοῦτο τόν δρόμο πού ὁδηγεῖ στήν ἀνάσταση, στήν ἐλευθερία, στήν δικαίωση τῆς ὕπαρξής τους. Ἄν τόν ἀρνηθοῦν, ἄν τόν περιφρονήσουν θά μείνουν γιά πάντα «*ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι*» (Ματθαίου θ΄ 36). Ἄν τόν ἀκολουθήσουν καί τόν πιστεύσουν θά ἔχουν ἀποκτήσει θησαυρό ἀνεξάλειπτο κατά τόν λόγο τοῦ Κυρίου.

«*Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν· Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν*» (Ματθαίου στ΄ 19-20)

Δηλαδή : «*Μή μαζεύετε θησαυρούς πάνω στή γῆ, ὅπου τούς ἀφανίζει ὁ σκόρος καί ἡ σκουριά, κι ὅπου οἱ κλέφτες κάνουν διαρρήξεις καί τούς κλέβουν. Ἀντίθετα, νά μαζεύετε θησαυρούς στόν οὐρανό, ὅπου δέν τούς ἀφανίζουν οὔτε ὁ σκόρος οὔτε ἡ σκουριά, κι ὅπου οἱ κλέφτες δέν κάνουν διαρρήξεις καί δέν τούς κλέβουν*»

Ὁ Χριστός ἀνανεώνει, ἀνακαινίζει, πλουτίζει καί στολίζει τήν ψυχή καί τήν ζωή τῶν νέων κατά τήν ὑπόσχεσή Του «*ἰδοὺ καινὰ ποιῶ τὰ πάντα*» (Πρός Κορινθίους Β΄ ε΄ 17).

Νέα ζωή, νέες ἐλπίδες,
νέα προοπτική, νέες σχέσεις.